

[Marianne Jelved]

Det er på baggrund af vores ønske om – og det er så det næste punkt, hvor de to dagsordener skiller sig fra hinanden – at handlingsplanen bliver udarbejdet på en sådan måde, at det bliver muligt at lave en prioritering og se tingene i sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg skal helt upolemisk sige til fru Marianne Jelved, at jeg godt forstår, hvis hun ikke har været igennem hele det materiale, der ligger på nordisk plan. Det er et overordentlig stort materiale, og det kræver næsten, jeg havde nær sagt, at man er medlem af Nordisk Råds Social- og Miljøudvalg for at kunne have fulgt med i det.

Men jeg vil gerne føje til, at når man ser det materiale igennem og læser det igennem, er de punkter, der er pindene i S-SF-dagsordenen, hovedpunkterne, det er essensen af de papirer fra eksperter og fra politikere i Nordisk Råd.

Det er udtryk for essensen af det, og derfor er de nævnt i vores dagsorden. At der så er en række andre ting også, også ting, vi slet ikke har været inde på i dag, det fremgår klart af henvisningen til rekommandationen. Men det er essensen af Nordisk Råds arbejde, der er nævnt i denne dagsorden, og det kan andre, at Det Radikale Venstre ikke kan stemme for den, og det kan give én en mistanke om, at der ligger andre motiver bag.

Behnke (FP):

Jeg vil gerne indledningsvis tage fat på fru Dorte Bennedsens bemærkninger her i anden runde om påstanden om, at miljøkrav ikke koster arbejdspladser. Når en køber af et produkt et eller andet sted i en butik i udlandet står og overvejer, hvorvidt det er et dansk produkt, der skal købes, eller et produkt, der er lavet i et konkurrerende land, så er der, uanset hvor god en varedeklaration vi har klæbet på vores varer, og uanset hvor meget vi i den varedeklaration reklamerer med, at varen er fremstillet på en miljørigtig dansk virksomhed, ingen tvivl om, at køberen i første omgang ser på prisen. Prisen på de danske produkter er nu engang afhængig af, hvilke omkostninger der har været under fremstillingen. Hvis vi fra det danske Folketing, fra amter og fra kommuner stiller så kraftige krav til de danske virksomheder, at priser-

ne stiger væsentligt, kan vi ikke afsætte vores varer, og så vil det koste arbejdspladser.

Så påstod fru Dorte Bennedsen, at hele miljøforholdet rent faktisk har været årsag til etablering af mange arbejdspladser. Det er også helt rigtigt. Ser vi på Miljøministeriet, er det jo ikke længe siden, at vi overhovedet fik et Miljøministerium, og i dag er der tusindvis af mennesker ansat i Miljøministeriet, så det giver arbejdspladser.

Det giver selvfølgelig også arbejdspladser, når man fra Folketinget med rund hånd uddeleer tilskud til virksomheder, som så skal foretage forskellige former for produktion. Men det er altså ikke ægte arbejdspladser, det er penge, som skal komme et sted fra. Det er penge, som ikke mindst skal komme fra den produktion, der er hele baggrunden for, at vi har et velfærdssamfund.

Så var der et spørgsmål om, hvorvidt der er virksomheder, der er udsat for miljøhætz. SF nævnte selv Sojakagefabrikken. Vi mener, at Sojakagefabrikken og hele forholdet omkring Kemisk Værk i Køge, hvor Socialdemokratiet nu vil have forbudt Kemisk Værk i Køge, i allerhøjeste grad er udtryk for unødigt hætz over for disse virksomheder. Selveste Industrirådet havde i oktober 1987 en lang miljøkonference, hvor udgangsbønnen på den miljøkonference netop var, at man ikke kan klare de miljøkrav, der bliver stillet til de danske virksomheder.

Disse ting skal ikke fastlægge en miljøpolitik, som enten blot er nogle uopnåelige ønsker eller, hvad der er endnu værre, direkte ødelæggende krav for vores danske virksomheder.

Så til hr. Leif Hermann på spørgsmålet om, hvorvidt en virksomhed nu også overholder reglerne eller ej. Der har været adskillige eksempler på, at amter og kommuner og andre myndigheder har givet tilladelse til, at virksomhederne kunne foretage deres produktion, og efterfølgende er der sket det, at man enten har fortrudt godkendelsen, at man er blevet presset til at ændre godkendelsen, eller at man har opnået nogle nye målemetoder, som har gjort, at man siden har efterrationaliseret og erkendt, at det måske ikke var godt, at man gav den tilladelse. Men det er ikke virksomhedens skyld, det er jo de myndigheder, der har givet tilladelsen til f.eks. udledningerne. Derfor er det ikke rimeligt, at man kriminaliserer de virksomheder, der har, som jeg udtrykte det, overholdt